Benaurada Verge Maria, Mare de l'Església

Text de l'Evangeli (*Jn* 19,25-34): I s'estaven junt a la creu de Jesús la seva mare i la germana de la seva mare, Maria de Cleofàs, i Maria la Magdalena. Jesús, doncs, quan veié la mare i el deixeble que ell estimava, que era allí, diu a la mare: «Dona, vet aquí el teu fill». Després diu al deixeble: «Vet aquí la teva mare» (...).

«Aquí tens la teva mare»

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos del Papa Francesc)
(Città del Vaticano, Vatició)

Avui veiem que en els Evangelis cada cop que hom parla de Maria es parla de la "mare de Jesús". I malgrat que en l'Anunciació no s'utilitza la paraula "mare", el context és de maternitat: la mare de Jesús. Aquest captenIment de mare acompanya la seva obra durant tota la vida de Jesús: és mare! Tant que al final Jesús la dóna com a mare als seus, en la persona de Joan: "Jo me'n vaig, però aquesta és la vostra mare". Heus ací, per tant, la maternitat de Maria.

Les paraules de la Verge són paraules de mare. I ho són totes: després d'aquelles al principi, de disponibilitat a la voluntat de Déu i de lloança a Déu en el Magnificat, totes les paraules de la Verge són paraules de mare. Abans, a Natzaret, el fa créixer, el cria, l'educa, però després el segueix: "La teva mare és aquí". Maria és mare des del principi, des del moment en el que apareix en els Evangelis, des del moment de l'Anunciació fins al final: Ella és mare.

—D'Ella no es diu "la senyora" o "la vídua d'en Josep" —i, en realitat, podien dir-ho— sinó que Maria sempre és mare.